

ZÁŘÍ, ZE KTERÉHO MRAŽÁ

Neděle, 04 srpen 2019

Nevím jak začal. Vnuk

má rád kočky a ony jeho. Vzájemná náklonnost. Páří se-li vnuk k tetě (na dceřině), jejich láska se má 3/4e pářeskořit. Hrne se k němu, a jak se páří-ká, âžnezná bratraâœ. Společně ho muchlání- se nemá 3/4ou nabažit. Následujcí- páří-bá h je tã 3/4 o kãiâce, ale je neuvážitelná drsná 1/2. Krutá 1/2, ale ze života. Páří-bá h kãiâky mu vyprávěla jedna paní- kuchařka.

V květnu se celá rodina rozhodla, âe prodloužená 1/2 v kěnd v pář-rodě nám vjem prospěje. Kostky byly vrány a padl málně-k s Kokoř-nem. Hotovo, vymalováno, jelo se. Stan jsme rozbili v penzionu pod hradem. Nám je milá dť je od narození- neposeda. Váude se větme a tak ani zde nelenil a hned nabízeli slušby â€ pomáhat jako pikolá-k, pomáhat v kuchyni, a snad i u baru. Prostě tam, kde si myslel, âe ho bude potěba. Huba je to nevymáchaná, hned je s každá 1/2m kamarád.

Nejvíce si jej oblíbila paní- v kuchyni. Páří pomáhaně- si vjími, âe kuchařka, ne 3/4 náco vlošá- do trouby, tak jí otevme a vnitřek pořdně prohládne. Zvdavost s nám cloumala. A tak, jak se páří-ká - láně huba holá nejtástě-, nelenil a zeptal se. Paní- kuchařka tã 3/4 nelenila, a po přáci mu začala vyprávěti páří-bá h:

âžKdy 3/4 jsem byla holka v tvě 1/2ch letech, přizdniny zimní- i letní- jsem si ušá- vala u babiâky. K vesnickému domku patřila i mouvatě Ā-â. Babiâka i Ā-â byla neskutečně sluná-âka. Ale byly uš obě nahluchlá a takka slepá. Byl prosinec, zimní- přizdniny, tak jsem byla zas u babiâky.

V kuchyni se tam topilo dřevem ve velkých kamnech, která 1/2m babiâka řká autobus. Zatopeno v nich muselo bít stěje. Kamna s pecí- sloušily i k vařeně-. Trouba byla stěje otevřeně a milá Ā-â se do ní- v zimě chodila vyhřvat. A to byla hrozná chyba. Babiâka chtěla jednou přct kolá, kãiny si nevjímla, troubu zavřela a pářilošila do kamen. Mezi těm pářipravovala tšto na kolá...

Z níeho nic jsem slyšela z trouby dřsná 1/2 římus. Honem otevřmu a âi... a..... z trouby vyltlo náco, co pářipomně- nalo doutnajcí- chundel, s řevem to prolťlo zavřeně 1/2m oknem rovnou do sněhu na zahradě. Běšela jsem ven a hledala, co to bylo. Vábec nenapadlo, âe by to mohla bít ... - a. byla. Nám jla jsem jí po přir metrech. Tedy to, co z ní- zbylo. A proto, ty má j kluku milej, pokašdã kontroluji troubu, ne 3/4 jí poušiju..âœ

Když nám pak tento smutný příběh kořálky vnuk vyprávěl, měl v očích slzy jako hrachy.

Prostě život má i takový příběh, a my s tím nic nenadáváme.

- doktor